

FIRMAIDRÆT

MEDLEMSBLAD FOR DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND



Der er mange måder at dyrke motion på, men hvad er mere naturligt, i dette forår, end at sætte sig på cyklen og deltage i DFIFs cykellandskamp mod Norge i maj måned!

4 APRIL 1979 . 22. ÅRGANG





DANSK

FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92

Eksp.: Mandag–fredag 9–16

Generalsekretær:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg
Tlf. (09) 21 17 98

Styrelsen

Konstitueret formand:

Tage Carlsen, Heboltoft 12,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

1. Næstformand:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

2. Næstformand:

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Alfred Petersen, Bregnevej 7,
5220 Odense SØ
Tlf. (09) 13 79 22

Jørgen Olsen,

H. C. Andersensvej 19
3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 58 29

FIRMAIDRÆT

Redaktion

Jørgen Rasmussen, Lovvej 10,
Pederstrup, 4700 Næstved
Tlf. (03) 76 16 35

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården a-s,
Struer

Udgivet i 9.100 eksemplarer

DFIF's konsulenter

Jens Boe

Langelandsgade 209, 8200 Aarhus N. Tlf. 06 - 16 04 23

Jørgen Rasmussen

Lovvej 10, Pederstrup, 4700 Næstved. Tlf. 03 - 76 16 35

Hans Hove Sørensen

Dølby Gl. Skole, 7800 Skive. Tlf. 07 - 53 10 88

Bente Dahl

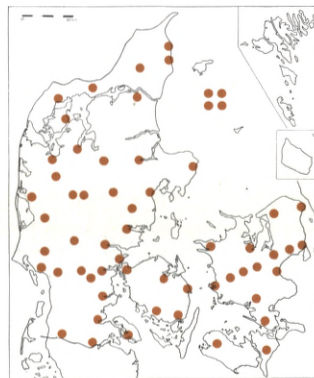
Mosevej 12, 3500 Værløse. Tlf. 02 - 48 09 45

Indhold

Leder. Spild af penge	3
Natmad til to badmintonhold	4
Vær med når det går løs	5
Mange præmier i cykellandskampen	5
Fotokonkurrence over temaet: CYKL'79	6
Jens Boe udfordrer	6
Repræsentantskabsmøde i H.C. Andersens by	7
DFIFs nye konsulent	8
Portræt af en sammenslutning	9
Afskedsinterview med Ole Wordolff	17
Motionsløb i Esbjerg	19
Sidste frist	19
Sønderborg Firma Sport har fået egen idrætshal	20
Hvorfor cykler man?	22
Det skrev Dansk Firmaidræt for 20 år siden	23
Set bag fra	24

FIRMAIDRÆT

udkommer 10 gange om året.
Udsendes til sammenslutningerne
ca. den 20. i hver måned,
undtagen juli og december.
Stof, der ønskes optaget
i et nr. af bladet,
må være redaktøren i hænde
senest den 1. i samme måned.



Spild af penge

I det moderne samfund tales der meget om økonomi, kommunikation og samarbejde. Det gælder også indenfor DFIF. Vi må desværre konstatere, at der både i dagspressen samt radio og TV stadig levnes det, vi står for, en meget ringe omtale. Det er svært at bryde gennem denne barriere. Det er vel også en af årsagerne til, at mange klubber og sammenslutninger nu udgiver deres eget medlemsblad.

Da DFIF for 22 år siden startede med eget medlemsblad, var der ikke mange på markedet. I dag er det meget almindeligt, at man med jævne mellemrum ser et nyt blad. Såfremt man opfylder nogle fastlagte regler, støtter DFIF disse blade rent økonomisk, og man har på budgettet for 1979 afsat 100.000 kr. Der er ingen tvivl om, at disse penge er givet godt ud. Når det drejer sig om forbundsbladet, hvor der på budgettet for i år er afsat 265.000 kr., må man imidlertid sætte et stort spørgsmålstegn ved, om ikke dette beløb kunne være sparet eller anvendt til noget bedre! Umiddelbart ville svaret være nej, men når man så den ene gang efter den anden viser folk fra medlemsskaren et eksemplar af bladet, står de helt uforstående og uvidende om, at DFIF har sit eget medlemsblad. Når man undersøger forholdet nærmere, bliver det klart, at bladet slet ikke kommer ud til dem, og til de steder, man havde tænkt sig.

Var det dog så bare det eneste problem, men vi må desværre ligeledes konstatere, at alt for mange sammenslutninger »gemmer« bladet til senere udsendelse, og hvad er det så værd! – Man har så galt været ude for, at bladet først er kommet ud mellem en og to måneder efter udgivelsen. Klubberne under de respektive sammenslutninger kan ikke være tjent med dette »gemmeri«, når det gælder forholdet omkring distributionen af FIRMAIDRÆT. Sammenslutningerne må være mere ansvarsbevidste. Egentlig snyder og afskærer man klubberne fra at være velorienterede om de ting, der sker i forbundet. – Og ikke nok med det, men det er også en kendsgerning, at når der har været en eller anden invitation, som f.eks. til sportsfestivalen i Gøteborg, har forbundskontoret fået henvendelser fra lokale klubber, som har beklaget sig over, at de først lige har set invitationen i medlemsbladet, men da var tilmeldingsfristen overskredet, fordi sammenslutningen har sløset med videresendelsen. Her har forbundskontoret endvidere kunnet meddele de oprørte klubledere, at der også var tilsendt sammenslutningerne et brev, men det har man i enkelte klubber også fået for sent, eller det er måske kun nået til den, der modtager posten!

Det er spild af forbundets og dermed vore egne kræfter, at ofre så mange penge på forbundsbladet, når man rundt omkring i den grad kan skalte og valte med forbundets kommunikationsorgan uden hensyntagen til sine medlemmer. Distributionen af medlemsbladet må tages op til fornyet overvejelse, for som det fungerer mange steder i øjeblikket, er det spild af penge.

Natmad til 2 badmintonhold

Med kun et par enkelte udeblivelser fra DFIFs landsstævne i badminton, der afvikledes den 10. og 11. marts i Århus, skulle der 397 kampe til, før vinderne i de mange rækker var fundet.

Stævnet, der blev afviklet sammen med bordtennislandsstævnet, fandt sted i Vejlbj Risskov-Centret, hvor der var 3 haller til rådighed for de mange badmintonspillere fra hele landet.

Der blev vist megen fin badminton med mange spændende kampe, der i hvert fald for holdkampenes vedkommende bevirkede, at finaleholdene i serie 2 ikke nåede til spispisningen ved aftenfesten. Den spændende finalekamp varede nemlig lige til kl. 21.15, så det var nærmest natmad, de to holds spillere fik, da de endelig dukkede op.

Vinderen først fundet efter tælling af vundne bolde

De to holds spillere var endda lige ved ikke at komme til aftenfesten, for da vinderen skulle findes efter den uafgjorte finalekamp, var man lige ved at skulle have dem ud i omkamp. Efter 2-2 i kampen var der også lighed, da man talte sættene op. Først da man begyndte at tælle vundne bolde op, lykkedes det at finde en vinder, men med den mindst mulige margin. *Næstved Kommune* havde vundet 109 bolde, medens *Bankdata, Fredericia*, »kun« havde 107 bolde.

De to øvrige rækker kunne ikke byde på samme spænding. Dertil var *Jydsk Telefon* og *Odense Sygehus* for godt spillende i henholdsvis serie 1 og serie 3.

Hvor blev de gamle af?

I resultatlisten for de individuelle rækker kunne der have været 5 rækker mere med, men det er vist ikke rigtigt gået op for spillerne, at old boys/girls-rækken er delt i to, således at spillere over 35 år kan spille i deres egne rækker – men det kan de altså.

Der blev spillet 173 kampe i de individuelle rækker, hvilket er 23 mere end sidste år. Vindernes navne fremgår af resultatlisten, der også viser, at sjællænderne tilsyneladende har det lige som den gode rødvin – de bliver bedre med årene. Samtlige vindere i old boys/girls-rækken var fra Sjælland.

Formanden gav ekstranummer

Som sædvanligt, når firmaidrætsfolk mødes, var stemningen høj ved den traditionelle aftenfest om lørdagen. God mad, sang på flåden, musik og dans hører med, når landsstævnerne afvikles.

Et særligt islæt ved festen i Århus var formanden for Århus Firma Sport, *Svend Larsen*, der lod sine færdigheder som musikanter høre. Midt under festen overtog han guitaristens rolle i orkestret – og det kla-



rede han fint. Der var i hvert fald ingen, der opfattede nogen falske toner.

Landsstævnevinderne i de forskellige rækker blev:

HOLD

- Serie 1 Jydsk Telefon, Århus
- Serie 2 Næstved Kommune
- Serie 3 Odense Sygehus

INDIVIDUELT

Mesterrækken

- HS Sonny Boy Andersen, Fredericia
- DS Lisbeth Christensen, Næstved
- HD Kenny Hansen/Erik Henriksen, Odense
- DD Lisbeth Christensen/Helle Skovgård, Næstved
- MD Marianne Jappe/Christian Hansen, Næstved

A-rækken

- HS Ole Hansen, Nyborg
- DS Inge Marie Jensen, Køge
- HD Bent Boy/Helge Mortensen, Odense
- DD Ninna Jørgensen/Grethe Steenberg, Køge
- MD Inge Marie Jensen/Jan Nerup, Køge

B-rækken

- HS Bjarne Pedersen, Fredericia
- DS Hanne Hansen, Landskredsen
- HD Vagner Haustrup/Keld Andersen, Århus
- DD Hanne Hansen/Marianne Riese, Landskredsen
- MD Jette Mikkelsen/Mogens Haustrup, Århus

Old boys/girls

- HS Kurt Jæger, Næstved
- DS Bente Christensen, Tåstrup
- HD N.B.Mortensen/Arne Hansen, Roskilde
- DD Ruth Mortensen/Birgit Wendelbo, Roskilde
- MD Ruth Mortensen/
N.B.Mortensen, Roskilde

VÆR MED NÅR DET GÅR LØS

Officiel åbning af cykellandskampen
onsdag den 2. maj i Helsingør

Landet over er man nu ved at lægge sidste hånd på det omfattende forarbejde, der har været nødvendig, inden starten til cykellandskampen mod Norge i maj måned kan begynde.

Den officielle åbning finder sted onsdag den 2. maj i Helsingør, hvor kampagnens protektor, kulturminister *Niels Matthiasen*, på en funkende ny cykel, vil markere åbningen af den landsomfattende cykelkampagne. Med Helsingørs pigegarde i spidsen deltager foruden kulturministeren DFIFs formand *Tage Carlsen* samt Helsingørs borgmester *Ove Thelin*.

I Helsingør satser man meget på at blive udnævnt til årets cykelby, men skal de have lov til det uden konkurrence? – Nej, vel! – Men vi må jo nok erkende, at de har en vis erfaring på området fra deres årlige cykelarrangement, Helsingør rundt. Selv om de er et skridt foran de fleste arrangører, så skal det blive spændende at se, om de kan holde dette forspring!

Fra DFIFs arrangementsudvalg oplyser konsulent *Jens Boe*, at man fortsat tror på, at mellem 60 og 75.000 vil deltage i CYKL'79. Omkring 40 sammenslutninger er med i kampagnen, og man har ude omkring haft et godt samarbejde med andre organisationer. – En positiv ting, som CYKL'79 har været medvirkende til. Cykellandskampen mod Norge strækker sig over hele maj

måned, og alle kan deltage. Både på lokalt og på landsplan er der udsat mange præmier. Alle der gennemfører får udstedt et diplom af DFIF, underskrevet af kulturministeren, som et synligt bevis på, at man har deltaget i cykellandskampen. Derudover udleveres der gennem sammenslutningerne gratis klistermærker streamers, som vi opfordrer folk til at benytte i biler og andre synlige steder.

Cykellandskampen tegner til at blive en succes, og det skal blive spændende at se resultaterne af det store arbejde, der er lagt i arrangementet.



Mange præmier i cykellandskampen

Som det fremgår af startkort og plakater, har man ved at deltage i mindst fire arrangementer mulighed for at vinde en af følgende flotte præmier:

1. præmie: En rejse for hele familien til sydens sol og sommer med Tjæreborg Rejser.
Værdi 5.000 kr.
2. præmie: En uges Aktiv Ferie for hele familien på DFIFs nye kursus- og feriecenter i Oksbøl.
Værdi 2.500 kr.
- 3.–30. præmie: Splinternye SCO cykler fra cykelhandleren.

Derudover har firmaet Meletti skænket 4 træningsdragter. Der vil endvidere rent lokalt også være mulighed for at deltage i konkurrencer.

Fotokonkurrence over temaet: CYKL'79

Redaktionen af FIRMAIDRÆT vil gerne i forbindelse med cykelkampagnen CYKL'79 yde sit bidrag til kampagnen, og samtidig slå et slag for, at vi får endnu flere ud at cykle i tiden fremover.

Vi kan naturligvis gøre det i form af skrift, men er af den opfattelse, at det bliver for tørt stof, der ikke fanger læsernes opmærksomhed. For at gøre kommende omtaler af cykelarrangementer mere levende og interessante, og samtidig for at få flere gjort interesseret i at fotografere, og meget gerne til dette blad, har vi besluttet at lade læserne hjælpe os, ved at udskrive en fotokonkurrence over temaet: CYKL'79.

Konkurrencebetingelser

Konkurrencen er åben for alle FIRMAIDRÆT's læsere, og det er gratis at deltage. Det er naturligvis en betingelse, at de indsendte billeder indeholder mennesker og cykler. Da vi ikke kan bringe farvebilleder i bladet, er det også en betingelse for at deltage i konkurrencen, at man kun indsender sort/hvid papirbilleder. Størrelsen er underordnet. Hver fotograf kan deltage med maksimalt 4 billeder. Husk at forsyne alle indsendte billeder med navn og adresse, samt at lægge et stykke stift karton ved, så billederne ikke beskadiges ved forsendelsen.

For at deltage i konkurrencen skal billederne sendes mærket foto-

konkurrence til: Jørgen Rasmussen, Lovvej 10, Pederstrup, 4700 Næstved, senest mandag den 2. juli 1979.

Præmier

Der er 10 præmier i konkurrencen, som består af:

en 1. præmie 10 stk. FP 4 s/h film,
en 2. præmie 5 stk. FP 4 s/h film,
en 3. præmie 3 stk. FP 4 s/h film
og 7 præmier bestående af 1 stk. FP 4 s/h film.

Resultatet af konkurrencen bringes i augustnummeret af FIRMAIDRÆT. Vi ønsker læserne god fornøjelse, og glæder os til at se resultaterne.

Jens Boe udfordrer

I forbindelse med cykelkampagnen har arrangementets primus motor, konsulent *Jens Boe*, ved flere møder landet over opfordret folk til at deltage i CYKL'79. – Og hvad er så mere naturligt, end at han selv sætter sig på cyklen!

Selv om tiden er knap, har et selvstudium bevirket, at Jens Boe er gået ind som aktiv deltager i kampagnen. Han har endvidere ment, at flere firmaidrætsledere, i lighed med ham selv, godt kunne trænge til at få lidt motion og tabe et par kilo. For at demonstrere værdien af, at rigtig kost og rigelig motion, kan give resultat, har Jens Boe udfordret nogle helt tilfældige udvalgte kendte firmaidrætsledere til eksperimentet i maj måned. Han erkender dog, at en vis størrelse har haft betydning ved udvælgelsen.

Det er tanken, at alle deltagerne omkring 1. maj samles og bliver vejjet og testet i al offentlighed. Ved månedens slutning foretages en ny kontrol, som forhåbentlig giver et positivt resultat. Man skal altså ikke blot cykle, man skal også overholde en nøje fastlagt kostplan i den måned eksperimentet varer.

Resultatet af det spændende eksperiment vil naturligvis blive offentliggjort i FIRMAIDRÆT, og vil senere blive fulgt op med artikler om kost og motion.



Repræsentantskabsmøde i H.C. Andersens by

Årsmødebyen Odense

»Måske bliver Odense en dag berømt på grund af mig, og måske vil mennesker fra mange lande en dag komme til Odense på grund af mig«.

Ordene er *H.C. Andersens*, og hans spådom gik i opfyldelse. Den 28. og 29. april strømmer der igen mennesker til Odense, ganske vist ikke fra mange lande, og ganske vist ikke for H.C. Andersens skyld, men fordi Dansk Firmaidrætsforbund holder repræsentantskabsmøde i byen.

De fleste har sikkert været i Odense før, netop på grund af H.C. Andersen, men der skal nok være en del, for hvem bekendtskabet med hans fødeby ligger adskillige år tilbage. Måske var det en idé at genopfriske bekendtskabet i dagene, hvor repræsentantskabsmødet foregår.

H.C. Andersen Museet i Hans Jensensstræde fortæller om hans eget eventyr fra en fattig Odense-dreng til hans verdensberømmelse, og hans barndomshjem i Munkemøllestræde er også værd at gæste, fordi han der hentede så mange af de indtryk, han brugte i sine eventyr.

I mange af eventyrerne har han hentet motiv fra steder i og omkring Odense, og flere af de steder, han fortæller om, kan stadig ses, f.eks. på sejlturen fra Munke Mose til Fruens Bøge.

Den fynske Landsby

Men – Odense er andet end H.C. Andersen. Et af Danmarks største og mest interessante frilandsmuseer har byen i Den fynske Landsby, hvortil omkring en snes gårde og huse af særlig bevaringsværdi er flyttet fra deres oprindelige pladser på Fyn og de omkringliggende øer og opført nøjagtigt, som de stod. Museet er

opført på en sådan måde, at det viser, hvordan en fynsk landsby så ud for 200 år siden.

I museet drives landbrug efter de gamle metoder, og de mange aktiviteter giver liv i den gamle, hyggelige landsby.

Kirkeligt centrum

Ingen ved nøjagtigt, hvor gammel Odense er. Første gang, byen optræder i historiebøgerne, daterer sig til år 988, hvor byens biskop modtager et såkaldt »beskyttelsesbrev« fra den tyske kejser Otto. Kongedrabet på kong Knud i Sct. Alban Kirke i 1086 og pavens ophøjelse af ham til helgen i 1101 gjorde byen til et kirkeligt centrum med mange kirker og klostre.

Odense blev et valfartssted for pilgrimme fra mange lande, og der er stadig mange aktiviteter på det kirkelige og religiøse område i byen, som også er sæde for biskoppen over Fyns Stift.



Odense Kanal

Til trods for Odenses meget centrale placering – både på Fyn og i hele landet – var det et handicap, at byen lå så langt fra det åbne hav. 21 km er der til kysten. Det bevirkede, at fremsynede mænd i Odense tog initiativ til udgravningen af kanalen i årene 1796–1804, således at byen kunne gøres til en havneby.

Kanalen gav et vældigt handelsmæssigt opsving, og senere fik den også stor betydning for industriens udvikling, tænk blot på skibsværftindustrien.

Universitetsby

Også på uddannelsesområdet indtager Odense en fremtrædende stilling. Byen fik Danmarks 3. universitet, og der findes desuden musikkonservatorium, et stort teknikum, specialarbejderskole, handelshøjskole, handelsskole, seminarium og børneha-

veseminarium og effektivt skolevæsen.

Odense Teater er kendt for sit vidtspændende repertoire, og byen har eget byorkester, som også er landsdelsorkester, med en særlig tilknytning til den lokale komponist *Carl Nielsen*.

Sportsby

Odense, som har omkring 170.000 indbyggere, gør sig også stærkt gældende i sportsverdenen. Vel mest på fodboldfronten med de 4 store klubber, som er kendt af alle fodboldinteresserede, og som gør »træfningerne« på banen til hele folkefester.

Men også på andre områder, f.eks. inden for firmaidrætten, har sportslivet i Odense gode kår. FKS Odense fik således for godt et år siden indviet sin egen firmaidrætshal. Odense har også egen væddeløbsbane til glæde for Fyns mange hestesportsinteresserede.

Andre seværdigheder

Foruden seværdighederne med tilknytning til H.C.Andersen findes der et mangetal af andre seværdigheder. Således kan eksempelvis nævnes Sct. Knuds Kirke, Odense Rådhus med en betagende udsmykning, Zoologisk Have, Fyns Tivoli og DSB-museet.

For de ledsagere, der foruden at deltage i den tur, som FKS har arrangeret for dem, ønsker at kigge lidt nærmere på Odense seværdigheder på egen hånd, kan vi anbefale en tur på Odense Turistforenings Informationskontor på Rådhuset. Det har åbent om lørdagen fra 9–12.

Vel mødt til repræsentantskabsmødet i Odense!

WOR-

DFIFs nye konsulent

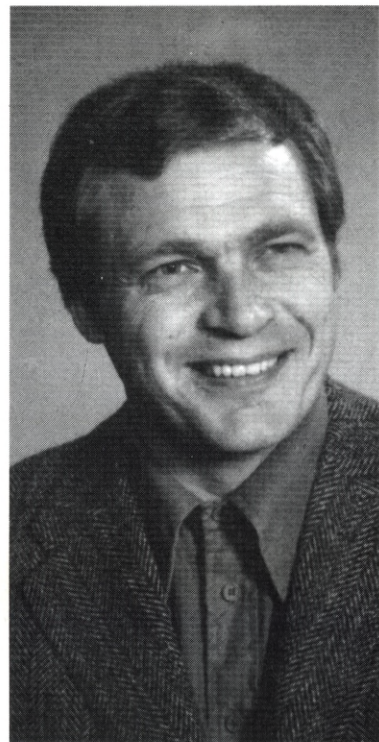
Da *Leif Krogh*, efter eget ønske, fratrådte sit virke som konsulent for DFIF pr. 31. januar, har stillingen været opslået ledig.

Blandt 78 ansøgere har DFIFs styrelse antaget den 38-årige *Hans Hove Sørensen* fra Skive, der er tiltrådt den 1. april. Hans Hove Sørensen er gift og har 3 børn. Han har indtil sin tiltræden været ansat i forsvaret, hvor hans arbejde primært har bestået i en vekslen mellem undervisnings- og ledelsesvirksomhed i idræt og almene militære fag.

Som gymnastiklærer i forsvaret er han uddannet leder/instruktør i følgende idrætsgrene: svømning, fodbold, håndbold, volleyball, badminton, fægtning, boksning, gymnastik, atletik, terrænsport, skydning samt motorsport. Hans Hove Sørensen har gennemgået DFIFs grundkursus 1 og 2 og har endvidere i en årrække stået for planlægning, tilrettelæggelse og afvikling af sportskonkurrencer, samt medvirket på lederplan i større og mindre arrangementer indenfor ovennævnte idrætsgrene. Han har selv dyrket 9 forskellige idrætsgrene i tidens løb.

Hans Hove Sørensen skal varetage konsulenttjenesten for Fyn, Sønderjylland, Vejle og Ribe amter. Desuden bliver han bl.a. tilknyttet kursusudvalget.

Vi byder Hans Hove Sørensen velkommen, og håber på et godt samarbejde.



Portræt af en sammenslutning



Vi tegner i dette indlæg et portræt af Firmasport-Klubbernes Sammenslutning i Odense. – Et portræt, der i grove træk fortæller om sammenslutningens udvikling gennem snart 40 år.

Når man skal tegne et portræt af en sammenslutning, er det spændende, at kaste blikket tilbage til den spæde begyndelse for at følge udviklingen igennem årene. I dette tilfælde, hvor det drejer sig om Firmasport-Klubbernes Sammenslutning i Odense, blev det klart, at sammenslutningen er en af landets ældste. Ved en gennemgang af håndbogen viser det sig nemlig, at Århus Firma Sport, der blev stiftet den 3.7.1933, er landets

ældste sammenslutning under DFIF i dag. Vi skal 7 år længere frem i tiden for at finde rækkens nummer 2, og her møder vi FKS Odense.

I 1940 samledes 12 formænd for de daværende firmaidrætsklubber i Odense, og den 18. februar 1940 var FKS en realitet. Det var i første række fodbold, man spillede, hvor turneringen var delt op i to puljer, en A- og B-række. Desværre satte krigen et slemt afbræk i bestyrelsesarbejdet. Banerne var ofte »optaget«, når klubberne skulle bruge dem, og aktiviteten døde langsom hen.

– Var der stille på den idrætslige front, så var der til gengæld livlig aktivitet på andre områder. I 1941 startede man »Fagenes Fest«, som varede i en årrække. Det var humørfyldte og festlige arrangementer, der samlede mange mennesker. Denne årlige begivenhed holdt også op, da FKS, som trak det store læs, forlangte en større del af det kontante udbytte.

Efter krigens ophør kom der igen gang i foreningslivet. – Ikke blot i FKS, men udover det ganske land var der en øget aktivitet at spore. I januar 1946 var FKS medstifter af DFIF, og i 1948 tog man initiativet til det første landsstævne i firmafodbold, som blev afholdt i Odense. Senere tog man også initiativet til en landsturnering i håndbold, samt til DFIFs kursusvirksomhed.



Bestyrelsen for FKS, der alle samtidig udgør forretningsudvalget: fra venstre kassereren, Kurt Nielsen, sekretæren, Alis Thestrup, formanden, Alfred Petersen og næstformanden, Jørgen Hansen.

I 1957 begyndte man at arrangere indefodbold-stævner. I 1958 foretog man en omlægning af fodboldturneringen, som fra en dobbeltturnering blev ændret til en kalenderturnering. I 1959 blev der vedtaget nye skærpede regler, og samme år startede man en 7-mandsturnering. Flere idrætsgrene er i årenes løb kommet på programmet, og i 1962 startede man med badminton, hvor bl.a. FKS nuværende formand *Alfred Petersen* har ydet en stor indsats for denne idrætsgren. I årenes løb har man også forsøgt sig med et kæmpe præmie-Whist arrangement i Fyens Forum, i håb om at tjene nogle penge. Forventningerne stod ikke mål med udbyttet, men man kom da ud af arrangementet med skindet på næsen.

FKS har i årenes løb været med til at præge udviklingen indenfor DFIF, hvor man har haft repræsentanter siddende i styrelsen. I øjeblikket har FKS' formand *Alfred Petersen* sæde

i DFIFs øverste ledelse. Udviklingen i FKS har i de sidste 10 år været langt større end i sammenslutningens første 30 år, hvor man bl.a. har fået 4 nye aktivitetsgrene på programmet. I den udendørs fodboldturnering er der sket en tredoblet aktivitetsudvidelse. Det er en imponerende idræts- og motionsaktivitetsliste FKS kan fremvise. Ikke mindre end 27 aktiviteter, når de lægges sammen på årsbasis. Udover de lokale turneringer i de respektive idrætsgrene, arrangerer man åbne stævner i badminton, bordtennis, fodbold, håndbold og skydning. Derudover arrangeres der mange former for aktiviteter.

FKS består i dag af 163 tilsluttede klubber med et samlet antal aktive medlemmer på 5444. Til at holde styr på en stor del af det administrative arbejde, har man ansat en kontordame 20 timer ugentlig, men med den øgede aktivitet er det påkrævet med en heltidsansat, understreger

FKS' ledelse, der i dag består af følgende personer: formand *Alfred Petersen*, næstformand *Jørgen Hansen*, sekretær *Alis Thestrup*, kasserer *Kurt Nielsen*, der alle udgør forretningsudvalget. At der er et godt samarbejde i FKS ledelse, vidner bl.a. formandslisten om, idet der i de snart 40 år sammenslutningen har eksisteret, kun har været 4 formænd. Man erkender også, at folkene er håndplukket, og at det måske er en fejl, men det har styrket os, understreger ledelsen.

FKS kan den 18. februar 1980 fejre 40 års jubilæum. Der er sket en stor udvikling igennem årene, og man har nået meget, men det er helt sikkert, at med den øgede aktivitet der er i sammenslutningen, kommer der nye opgaver, som skal løses, og der er ingen tvivl om, at de nok skal blive løst. De første 40 år har bevist, at FKS har sin berettigelse – også i fremtiden.

Støtteforeningen – et nyt initiativ

Mange klubber har startet en støtteforening, med det formål, at samle nogle penge til den slunkne kasse. I mange tilfælde er det Tordenskjolds soldater, der også her gør arbejdet. I FKS er man imidlertid i den lykkelige situation, at kun et enkelt medlem af støtteforeningen er engageret til anden side i FKS.

Støtteforeningen blev startet den 24. oktober 1978, og har udelukken-

de til formål at samle penge til halffonden. Siden starten har foreningen samlet 10.000 kr., som er kommet ind ved forskellige former for spil samt ved salg af diverse ting. Der har også været holdt et loppemarked, men det gav ikke det store udbytte.

Når man får lidt mere erfaring på dette område, er der ingen tvivl om, at det nok skal give penge, men læretiden skal først overstås!



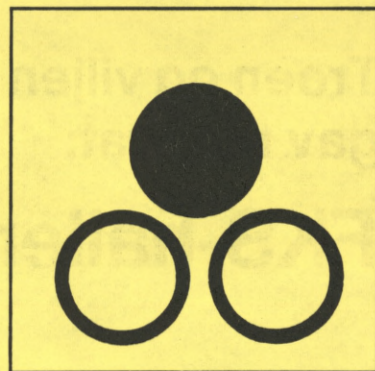
I en sammenslutning af FKS størrelse er det næsten umuligt at komme i kontakt med medlemmerne uden et kommunikationsmiddel. Det indså ledelsen i 1968, da man startede med at udgive sit eget medlemsblad.

FKS Nyt, som bladet hedder, er udkommet jævnlige siden og er et vigtigt led for at bevare den nære kontakt til medlemmerne, og samti-

dig holde dem orienteret om de ting der sker i FKS.

Selv om der er annoncer i bladet, der udgives i 4000 eksemplarer, kan de ikke dække fremstillingsomkostningerne. På årsbasis koster bladet FKS omkring 12.000 kr. Det er mange penge, men de er helt sikkert givet godt ud.

Bredden frem for eliten – siger billardafdelingen



For ca. 4 år siden blev grunden lagt til en ny afdeling under FKS. Det skete, da firmaet Haustrup startede en billardafdeling. FKS Odense var positiv overfor dette initiativ, hvilket bl.a. kom til udtryk sidste år, da man viste billardspillerne den velvilje, at tilmelde et hold til DFIFs landsmesterskaber i Randers. – Og hvad skete? – Velnok det ingen havde ventet, idet holdet blev landsmestre. Det satte ekstra skub i arbejdet for at få en afdeling op at stå under FKS.

Sidst i august 1978 blev der nedsat et udvalg, med *Bent Larsen*, Haustrup, som formand. Det næste problem var nu at finde nogle lokaler og naturligvis også nogle borde. Ved fælles hjælp blev også dette problem løst, og torsdag den 7. december kunne man holde indvielse. Ved denne lejlighed var det lykkedes billardafdelingen at få arrangeret en opvisningskamp mellem den hollandske mester i kunstbillard *Tini*

Wejnen og *Søren Søgård*. Det var billard i international klasse. *Tini* *Wejnen* har været europamester i kunstbillard, og vor egen *Søren Søgård* har været dansk mester i keglebillard 13 gange. Der var trængsel i de 130 kvm lokaler afdelingen råder over, idet omkring 70 mennesker mødte op ved indvielsen.

Udover lokalerne råder afdelingen over 2 hel-match borde, der har kostet 32.800 kr., men med sine godt 100 medlemmer, der er fordelt på 17 klubber, er lokaliteterne allerede blevet for små. – Vi må erkende, siger formanden for afdelingen, *Bent Larsen*, at interessen, på trods af vores optimisme, har været langt større end vi forventede, man det er da kun glædeligt, for det beviser samtidig, at der er et behov for denne idrætsgren. – Det havde imidlertid ikke været muligt, at få afdelingen op at stå uden en positiv velvilje fra FKS-Odense, som har bakket initiativet op hele

vejen igennem, og det har vi kun grund til at sige dem tak for, understreger *Bent Larsen*.

Ved DFIFs landsstævne i Vejle deltog Odense med to 3-mandshold og 7 individuelle spillere. Her opnåede man en 1., 2. og 3. plads i B-rækken, samt en 1. og 2. plads i C-rækken. Endvidere opnåede det ene hold at blive nr. 2 i B-rækken. På trods af afdelingens korte levetid må man sige, at det er meget pæne resultater.

Fra billardafdelingens side håber man, at det øvrige Fyn får »kridtet« køerne, således man kan komme igang på kredsplan, for der er ingen tvivl om, at interessen er der. Endvidere håber man, at der som lovet, bliver arrangeret stævner på landsplan med deltagelse af D-rækken. DFIF står jo for bredden, så derfor skal man ikke kun arrangere stævner for elitespillere, slutter *Bent Larsen*.



Formanden for billardafdelingen, Bent Larsen, kikker på turneringsplanerne

Troen og viljen gav resultat: FKS-hallen

En stor drøm gik i opfyldelse, da Firmasport-Klubbernes Sammenslutning i Odense den 25. februar 1978 officielt indviede den første firmasportshal i Odense. – Men der skulle gå 7 år, fra det første møde blev holdt, til hallen stod klar til brug.

Udvalget, der i 1971 fik til opgave at undersøge mulighederne for at bygge egen hal, var ret så optimistisk, selv om det umiddelbart så ud til, at være lige så svært som at finde en nål i en høstak. En af de første instanser som blev kontaktet, var helt naturligt kommunen. Politikerne stod imidlertid noget uforstående overfor firmaidrættens ønsker, og man var i første omgang ikke særlig

interessere i projektet, idet man mente, at tiden endnu ikke var moden til noget sådant. Det nedsatte udvalg var, trods kommunens uforståenhed, stærke i troen på, at det nok hen ad vejen skulle lykkes, at få en hal op at stå. – Man var ligeledes overbevist om, at det også ville lykkes, at få politikerne til at indse, at der var et stort behov for en firmaidrætshal.

Haludvalget fortsatte sine bestræbelser, og der blev arrangeret forskellige former for spil m.v., for at skaffe penge til halbyggeriet. Som tiden gik blev kommunen mere og mere positiv, og der blev på grundlag af behov og ønsker, i samarbejde med



FKS-hallens formand, Egon Hansen.

FKS, udarbejdet en langsigtet planlægning, og det betød, at et areal på 23 ha ved Højmeskolen blev projekteret til at skulle udlægges til brug for firmaidrætten.

Den 9 februar 1977 kunne FKS' formand *Alfred Petersen* tage det første spadestik til halbyggeriet. Godt et år senere, helt nøjagtig lørdag den 25. februar 1978, stod hallen færdig, og det blev markeret ved en reception med efterfølgende aftenfest, hvor mere end 400 feststemte firmaidrætsrepræsentanter deltog. Det strømmede dagen igennem ind med lykønskninger fra mange sider, og da man gjorde pengebeløbene op, var det et glad haludvalg, der kunne meddele, at man havde modtaget et samlet beløb på over 60.000 kr.

FKS-Hallen er en selvejende institution og har kostet 4,2 millioner kr. Af dette beløb har man fra forskellige side, og ved egne arrangementer, samlet 420.000 kr. og kommunen har



givet godt 560.000 kr. Hallen indeholder hovedkontor for FKS, mødelokaler, hvor der i det ene er placeret to bordtennisborde, cafeteria med plads til ca. 100 personer. Endvidere råder man over et skydebaneanlæg, som hovedsagelig er blevet etableret ved frivillig arbejdskraft. Anlægget indeholder 16 baner, der alle er på 15 meter. Til at forestå udlejning m.v. har man ansat en halassistent, mens kafeteriet er forpagtet ud. Hallen er

fuld belagt fra 8 morgen til kl. 23. I tidsrummet fra 8 til 15 er den udlejet til den lokale skole.

Det er naturligvis glædeligt for FKS at konstatere, at man overfor bl.a. kommunen kan bevise, at det behov man talte om for 7 år siden, ikke kun var en påstand men en realitet. – Men der er behov for en hal mere, det beviser en øget aktivitet allerede. Fra FKS side har man derfor også haft de første samtaler med

kommunen om opførelse af endnu en firmaidrætshal. Det er tanken, at denne hal bl.a. skal indeholde billardlokale samt bowlingbaner.

– Nu har man jo en vis erfaring i et sådan byggeri, og det skal blive spændende at se, om der denne gang skal gå 7 år, inden hal nummer to er en realitet!

71 år og stadig aktiv



Formanden for FKS, Alfred Petersen, tager det første spadestik til halbygget den 9. februar 1977.



Tage Jensen

FKS Odense indtager 2. pladsen når det gælder stiftelse af tilsluttende sammenslutninger under Dansk Firmaidrætsforbund i dag. – Det kan man læse sig til i håndbogen, men når man ønsker at finde frem til landets ældste aktive firmaidrætsudøver, er det ingen steder registreret på forbundsplan. – Men på dette område er Odense uden tvivl også den sammenslutning, der har en af landets

ældste aktive udøvere – og måske den ældste?.

Odenses ældste stadig aktive firmaidrætsudøver hedder *Tage Jensen*, og er 71 år. Tage Jensen har i tidernes morgen været formand for Provinsbankens Boldklub. Lige siden FKS start, for snart 40 år siden, har Tage Jensen været revisor i sammenslutningen. – Men det er ikke kun på organisationsområdet, at Tage Jensen stadig er engageret. Han er også fortsat at finde blandt de aktive badmintonspillere, når der trænes, og han står ikke tilbage for at tage en dyst med de yngre spillere.

Tage Jensens store interesse og arbejde for firmasporten er ikke gået ubemærket hen. Han er blevet tildelt Dansk Firmaidrætsforbunds æresnål og FKS' lederpokal og hædersnål. – At firmasporten holder en ung, er Tage Jensen et godt eksempel på.

focus på formanden

Alfred Petersen

Med en præcision så nøjagtig som et urværks har Alfred Petersen, formand for Firmsport Klubbernes Sammenslutning, hvert eneste år taget talerstolen i besiddelse på Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøder for at uddele ris og ros til forbundets ledelse for arbejdet i det forløbne år. Om det bliver tilfældet i år, hvor hans egen sammenslutning står som arrangør af repræsentantskabsmødet, er jo nok tvivlsomt, for nu har han jo selv et medansvar for både beretningen og det udførte arbejde.

At han kan overkomme arbejdet i Dansk Firmaidrætsforbunds styrelse, som jo netop siden det foregående repræsentantskabsmøde i Grenå, hvor han blev valgt, har haft meget at gøre samtidig med at varetage hvervet for en af landets største firmaidrætssammenslutninger, kan ikke undgå at vække respekt.

Alle, der kender Alfred, ved imidlertid, at han ikke kan undvære firmaidrættens, og så betyder det ikke noget for ham, at han skal bruge næsten al sin fritid på den.

Alfred Petersens ynglingsport er badminton, og det er via den, han fik tilknytning til firmaidrættens. Efter at være kommet til Odense i 1957 var han et par år senere med til at få badmintonporten på programmet i JIF, hans firmaidrætsklub i Odense.

Men lidt konkurrence med andre firmaklubber så man gerne, og så gik Alfred i spidsen for at få etableret en badmintonafdeling i FKS. Han blev formand for afdelingen i 1963.

Alfred Petersen spiller stadig badminton. Det er god motion for en snart 56-årig, og når man så deler interessen for motionen med sin ægtefælle, kan det ikke være bedre. Alfreds kone, *Anne*, tager ivrigt del i badmintonspillet, og deres fælles interesse for sporten er gået i arv til deres to døtre, der begge er blevet gode spillere.

I 1969 avancerede Alfred Petersen til formandsposten for FKS Odense, og han har i den tid været vidne til en kolossal udvikling. Fra at have omkring 75 klubber, da han blev formand, har FKS nu omkring 170 klubber. Medlemstallet er blevet fordoblet.

Den største begivenhed i FKS historie er vel nok FKS-hallen, der blev indviet i marts 1978. Det blev en hjertesag for Alfred Petersen, da man for alvor kom i gang med planerne om firmaidrættens egen hal i 1971, og selv om utålmodigheden til tider kunne være stor, fordi det gik for langsomt, var det en stor dag for Alfred og hans byggeudvalgsmedlemmer, som havde gjort en meget stor indsats, da man i slutningen af 1977 tog hallen i brug. Alligevel er der ikke plads nok, og man har allerede opførelsen af en hal mere i tankerne.

Alfred Petersen har fået adskillige hædersbevisninger for sin lange og store indsats for firmaidrættens, den største vel nok, da han i Grenå fik DFIFs Adolf Agerbæks Ærespokal. Tidligere har han fået såvel FKS' som DFIFs hæderstegn, ligesom han også har fået FKS' lederpokal.

Hele tilværelsen for Alfred Petersen er dog ikke firmaidræt. Han er ansat i DSB som stationsbetjent ved godsekspeditionen på Odense station. Inden han kom til Odense, hav-

de han næsten været det ganske rigtige rundt, blandt andet så vidt forskellige steder som Hillerød og Tinglev. Alfred Petersen er midtjyde af fødsel, men har ikke haft svært ved at falde til i den fynske hovedstad.

Når firmaidrættens ikke forlanger Alfreds nærværelse, bruger han fritiden til at pusle i sin kolonihave. Lige så snart tiden tillader det, stiger han og hans kone op på cyklerne til Søndergårdshaven, hvor de nyder at få jord under neglene.

Foruden sine hverv i firmaidrættens forskellige ledelsesorganer har Alfred Petersen også sæde i bestyrelsen for Samvirkende Idrætsklubber i Odense (SIKO) og er med i et udvalg, nedsat af magistraten i Odense kommune, som skal koordinere skydebaneanlæggene i Odense.

Med det repræsentantskabsmøde, der holdes i Odense i år, er et af Alfred Petersen store ønsker gået i opfyldelse. Mange gange har han forsøgt at få mødet henlagt til Odense, men i dag er han ikke ked af, at det måtte vente til 1979. Så kan han nemlig vise FKS' og hans egen stolthed, FKS-Hallen, frem for de mange venner, han gennem årene har fundet sig i firmaidrættens.



Bowlingafdeling med 456 medlemmer



En af de nyeste afdelinger under FKS er bowlingafdelingen.

Afdelingen begyndte sit virke i maj måned 1977, og man kom meget hurtig op på 20 tilsluttende firmaidrætsklubber. I september måned samme år startede man en turnering med deltagelse af 25 hold delt op i 4 rækker bestående af fire-mandshold. I turneringen 78-79 er der tilmeldt 34 hold, der er delt op i seks rækker. Efter turneringens start er der kommet nye klubber til, således der i dag er tilsluttet 28 firmaidrætsklubber med et samlet medlemstal på 456.

Bowlingafdelingen træner i Odense Bowlinghal, der lige har udvidet kapaciteten med 8 baner, således man ialt råder over 24 baner. Man kan jo spørge sig selv, om disse baner kan dække behovet, siger *Ib Lenskjold*, der er formand for afdelingen. – Vores store ønske er naturligvis, at få vores eget baneanlæg, og det håber vi vil lykkes, hvis det bliver en realitet, at FKS Odense går igang med at bygge hal nummer to.

Bowlingsporten er i en rivende udvikling, og en af årsagerne er uden tvivl den kendsgerning, at denne idrætsgren kan udøves af både unge og ældre i fællesskab.

I bowlingafdelingen har man forsøgt sig med et invitationsstævne, men tiden har nok ikke været moden til et sådan arrangement endnu, understreger *Ib Lenskjold*. Odense vil imidlertid gerne her opfordre andre

firmaidrætsklubber fra det ganske land til at tage bowling på programmet, således man kunne få et samarbejde igang, eller måske i fællesskab få arrangeret et stævne på landsplan.

*Bowlingafdelingens
formand,
Ib Lenskjold.*



Nordens største idrætscenter?

I forbindelse med opførelsen af FKS-hallen blev der projekteret et uden-dørsanlæg, der støder op til hallen. Arealet skal udlægges som idrætsanlæg til brug for firmaidrætten. De første baner skulle være færdig i 1980, og hele arealet, der er på 40 tønder land, skal etableres etapevis. Efter planerne skulle idrætsanlægget være færdig i 1986.

Det store areal indeholder 11 7-mandsbaner og 6 11-mandsbaner til fodbold samt 3 håndboldbaner. Det er endvidere tanken, eller rettere et udbredt ønske, at der etableres både et skydebaneanlæg samt en eller flere tennisbaner.

Når planerne for det store areal er ført ud i livet, skulle det være nordens største idrætscenter, oplyser man i FKS.



Firmasport yder en stor indsats for trivslen

Det årlige repræsentantskabsmøde i Dansk Firmaidrætsforbund er i år henlagt til Odense. Vi har i den forbindelse bedt byens borgmester, Verner Dalskov, om et indlæg til bladet. Da vi samtidig i dette nummer før repræsentantskabsmødet tegner et portræt af FKS Odense, har vi fundet det naturligt at bringe borgmesterens indlæg i forbindelse hermed.



Sådan startede jeg et indlæg i FKS Nyt i juli 1973, og sådan vil jeg også gerne byde velkommen til deltagerne i Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde her i Odense den 28. og 29. april, for jeg mener stadig, at firmaidrætten – både landsforbundet og den lokale sammenlutning – gør meget for trivslen.

Som borgmester er jeg naturligvis interesseret i den størst mulige trivsel for byen og dens indbyggere, og her tror jeg, at idrætten, in casu firmasporten, spiller en væsentlig rolle for mange. Nogle dyrker sport for motionens skyld, andre for at vinde i konkurrencer på lokalt eller landsplan, men for dem alle gælder sikkert, at de derudover nyder den gode atmosfære, kammeratskabet og sammenholdet i klubberne. Jeg ved, at der rundt omkring i de mange klubber, bl.a. i de firmaklubber, der findes i kommunalt regi, gøres et stort arbejde, ikke mindst på landsplan, og derfor ønsker jeg forbundet til lykke med det nyerhvervede kursuscenter, der må give glimrende mulighed for en effektiv lederuddannelse.

Odense har en gang før været vært for repræsentantskabsmødet. Det er 27 år siden. Jeg håber ikke, der skal gå så mange år igen, før DFIF påny lægger sit møde i Odense, for Odense har ord for at være en gæstfri by, hvad jeg håber, deltagerne også vil synes.



Odenses borgmester, Verner Dalskov.

Det er mig en særlig glæde at have DFIF som gæster i Odense i år. Både fordi DFIF nu er blevet en stolt og flot svane og ikke den grimme ælling, som mange anså firmaidræt for at være for år tilbage, og fordi mødet finder sted i den hal, som FKS har rejst til gavn for firmaidrætten i Odense.

Lad mig slutte med ønsket om, at repræsentantskabsmødet må få et godt forløb, og at deltagerne – det korte ophold til trods – må få tid til at se sig om i byen.

Endnu engang velkommen til Odense!

*Verner Dalskov
borgmester*

Afskedsinterview med Ole Wordolff

DFIFs redaktør gennem 12½ år, Ole Wordolff, fratræder, efter eget ønske, sit virke på denne post med udgangen af april måned i år. FIRMAIDRÆT har i den forbindelse haft et afskedsinterview med den afholdte og respekterede redaktør.

– Ole, jeg ved, at du aldrig på nogen måde har haft tilknytning til pressen. Hvordan kom du egentlig i gang med at lave blad for DFIF?

– Som så meget andet her i livet var det nok noget af en tilfældighed. Min forgænger, Allan Andersen, ønskede i 1966 at gå mere ind for DFIFs kursusarbejde, og så mente han ikke at kunne afse tid til også at lave forbundets medlemsblad. Carsten Sørensen, forbundets tidligere formand, var dengang kasserer i DFIF, og han introducerede mig for forbundets forretningsudvalg samt med et par eksemplarer af det foreningsblad, jeg i godt et års tid havde lavet for den klub, jeg selv er medlem af. Carsten Sørensen og jeg var klubkammerater, så han havde lidt kendskab til min formåen på det område.

Enden på snakken blev altså, at jeg fra nytår 1967 skulle varetage redaktørhvervet i DFIF.

– Næsten 12½ års bladarbejde er det altså blevet til. Fra at være et hobbybetonet ekstrajob har det udviklet sig til et halvdagsjob. Har du ikke på noget tidligere tidspunkt haft lyst til at hoppe af vognen?

– Jo, men nok ikke så meget på grund af manglende lyst til at lave bladet. På grund af krav til mig, som blev stillet fra anden side, har jeg et par gange været indstillet på at kvitte redaktørhvervet, fordi jeg ikke kunne afse den tid, der var nødvendig for at få bladet ud så ofte, det var ønskeligt. Men hver gang har jeg ladet mig overtale til at fortsætte.

Det har nok været forkert, men min indstilling var også, at hvis forbundsstyrelsen var tilfreds med mit arbejde på de konditioner, jeg var nødt til at arbejde under, ville jeg da gerne fortsætte, for jeg synes virkelig, at det er et sjovt job at arbejde med det skrevne stof.

– Hvorfor slutter du så nu?

– Fordi jeg nu endelig har indset, at jeg ikke kan opfylde de krav, man må stille til jobbet, for at DFIFs medlemsblad kan udvikle sig. Jeg har et arbejde, jeg skal passe, og hvis redaktørhvervet fortsat skal være et fritidsarbejde, kan udviklingsmulighederne ikke udnyttes på den rigtige måde og i tilstrækkeligt omfang.

Samtidig må det da erkendes, at de mange timer, jeg har brugt af min fritid på bladarbejdet, har gjort, at andre interesser har måttet vige, og



endelig skylder jeg nok også min kone at ofre lidt mere tid på de ting, vi er fælles interesseret i.

– Hvad vil du nu få tiden til at gå med?

– Når man har brugt så mange timer på et fritidsarbejde, som jeg har med bladet, er det klart, at der kommer en tid, hvor man lige skal omstille sig, når man ikke mere skal ind og tilbringe aftenerne bag skrivemaskinen. Men som jeg sagde før, har jeg da andre interesser at tage mig til. Og først og fremmest glæder jeg mig til et sabbatår med en sommer, der forhåbentlig bliver lang og god.

– Som nævnt i indledningen har du aldrig haft tilknytning til pressen; du har altså ingen journalistisk uddannelse eller noget, der kan sammenlignes. Hvordan kommer man så i gang med at skrive?

– Jeg har altid haft en følelse af, at jeg udtrykker mig bedre skriftligt end mundtligt, og så er det vel natur-

ligt, at man bruger det udtryksmiddel, som man selv føler, man bedst formår at bruge.

– FIRMAIDRÆT, som jo, da du startede, hed Dansk Firmaidræt, har været igennem en stor udvikling i din redaktørtid. Har du været tilfreds med udviklingen?

– Både ja og nej. Selvfølgelig er det da dejligt at have været med til at præge udviklingen fra 1967 til nu, og jeg synes selv, at forbundets medlemsblad har skiftet karakter i den periode. Fra at være et blad, der jævnt hen var fyldt med turneringsresultater fra sammenslutningerne og lignende ikke særligt relevant stof set på landsplan, er indholdet gradvist blevet ændret til noget mere generelt orienterende; for nogle år siden fik vi også en fast leder i hvert nummer til at udtrykke forbundets officielle meninger, hvad jeg også synes var et betydningsfuldt fremskridt.

Når jeg alligevel ikke er helt tilfreds med udviklingen, skyldes det, at jeg ikke har formået at føre mine egne intensioner igennem til resultater. Især da vi begyndte sidste år med dette bladformat, ny lay-out m.v., havde jeg nogle ideer, som ganske enkelt ikke lader sig udføre med den tid, jeg har til rådighed.

Økonomien er jo bedre end nogensinde, efter at DFIF er kommet på tipsloven, og jeg håber, at du, Jørgen, får mulighed for om ikke at føre nogle af mine ideer ud i livet, så at fortsætte udviklingen med FIRMAIDRÆT, så det virkelig bliver et blad, man sidder og venter på, når det skal udkomme.

– Man har haft indtrykket af, at du har haft et meget selvstændigt job. Er det rigtigt?

– Ja, og i mine egne øjne for selvstændigt. Jeg har haft helt frie hænder både redaktionelt og økonomisk. Selvfølgelig har jeg skullet stå til ansvar for forbundsstyrelsen for

mine gerninger, men den har aldrig blandet sig i mit bladarbejde.

Selvstændigheden har imidlertid også medført, at jeg ofte har savnet inspiration fra ledelsen. FIRMAIDRÆT er forbundets officielle organ, og jeg synes, at forbundets ledelse bruger det alt for lidt. Det har tit været svært at skulle give udtryk for DFIFs officielle holdning i dette eller hint spørgsmål, når ledelsen ikke selv har ment at ville udtrykke den.



På det punkt håber jeg virkelig, at der sker en ændring, for som redaktør vil man gerne i tæt kontakt med den ledelse, hvis synspunkter, man skal fremføre. Det er ikke gjort med, at man hvert år på repræsentantskabsmødet får at vide, at ledelsen har været tilfreds med bladet.

– Mange sammenslutninger har fået eget medlemsblad. Har du syntes, du fik for meget konkurrence efterhånden?

– Nej, tværtimod. FIRMAIDRÆT kan ikke og skal ikke fungere som et medlemsblad for sammenslutningerne. Derimod skulle det gerne være et supplement til de lokale blade. Jeg synes, det er morsomt, at så mange sammenslutninger har fået deres eget blad, og jeg håber, at flere vil komme til. Det er nyttigt, at der skabes denne kontakt mellem den lokale ledelse og de aktive firmaidrætsudøvere.

Mange sammenslutningers blade er i øvrigt af meget høj kvalitet, selv om der selvfølgelig er nogle af dem, som kunne gøres mere spændende. Jeg er dog klar over, at et blads kvalitet afhænger af mange ting, og at det kan være svært at få det hele sat på plads fra starten.

– Ikke alene medlemsbladet har været gennem en udvikling i din tid som redaktør. Det har forbundet som sådan også. Har det ikke været spændende at følge med i på så nært hold, som du har været?

– Jo, det kan du tro. Det har været en meget begivenhedsrig periode, jeg har været med i. Da jeg begyndte, foregik forretningsudvalgsmøderne altid hos formanden privat, og sekretæren havde lige fået en duplikator – også hjemme i privaten. Nu er der jo en medarbejderstab på op imod en halv snes med de mest moderne hjælpemidler til rådighed.

Det, der for mig står som det vigtigste, er dog DFIFs optagelse på tipsloven. Det har givet forbundet den mulighed for at udvikle sig, som man ofte manglede på grund af de økonomiske rammer, DFIF måtte virke under indtil 1977.

Men mange andre ting kan også fremhæves, f.eks. vort medlemskab af Idrættens fællesråd, strukturændringen i 1977, opbygningen af konsulenttjenesten og meget mere. For de aktive idrætsøvere også det nye internationale samarbejde, der har gjort firmaidrættens Olympiske Løge – Eurosportsfestivalerne – mulige.

– Glæder og skuffelser følger hinanden. Er der ting, der står for dig i en særlig klar erindring?

– Selvfølgelig er der både glæder og skuffelser forbundet med det job, jeg har haft. For at tage de sidste først, vil jeg gerne sige, at en af de største, ja vel den største skuffelse var den, der kom til udtryk gennem de 3 københavnske firmaidrætssam-

men slutningers brud med DFIF i 1970 og ikke mindst den måde, bruddet skete på. Nu er der tilsyneladende håb om en bedring i forholdet mellem DFIF og københavnernes, og jeg håber virkelig, det kommer så vidt, at man en dag igen er samlet i DFIF. Den københavnske firmaidræt og DFIF har noget at give hinanden.

Ind imellem har jeg også været skuffet over, at visse af vores ledere tilsyneladende kun er gået ind i en ledergerning i firmaidrætten for at tilfredsstille sin egne ambitioner og ikke for at arbejde for sagen. Sådanne ledere er de værste idrætsledere, der findes – og vi har desværre nogle få af dem endnu.

Men glæderne er heldigvis i overflod. Lige i øjeblikket har jeg svært ved at trække nogen frem for andre, men det er helt givet, at jeg vil minde min tid i DFIF med meget stor

glæde, når jeg om få dage helt drop- per forbindelsen. Nok har jeg givet forbundet meget af min tid, men jeg vil ikke undvære alt det, forbundet har givet mig af oplevelser og gode bekendtskaber, som jeg ikke ville have kunnet få uden min forbindelse med DFIF.

– *Det vil altså sige, at du trækker dig helt ud af DFIF. Du er jo ellers også medlem af lovudvalget.*

– I lovudvalget opfordres man til at træde ind, men selv om jeg skulle blive opfordret til at fortsætte der, bliver det et nej.

Nu er beslutningen om at træde ud af forbundet truffet, og den er endelig og total.

– *Kan det tænkes, at du vender tilbage på en eller anden måde?*

– Man kan naturligvis ikke spå om fremtiden, som Storm P. sagde, men det betragter jeg som meget tvivlsomt. Når jeg nu er væk fra DFIF i

nogen tid, vil udviklingen have gjort forbundet til et andet end det, jeg var med i, og hvem siger, at jeg ideologisk og praktisk kan følge med i den udvikling. Nej, forbundets fremtid skulle sandelig gerne bygge på nye og fremsynede ideer, skabt af nye ledere, og så skal jeg nok holde mig væk.

Men der fra og så til at miste interessen for firmaidrætten i almindelighed og DFIF og FIRMAIDRÆT i særdeleshed vil der jo være et meget stort spring, og jeg kan love dig, at jeg vil følge bladets udvikling – og dermed også forbundets – med meget stor interesse.

Held og lykke med opgaven!

– *Tak – og tak for samtalen sagde*

Jørgen Rasmussen

Motionsløb i Esbjerg

ved henvendelse til Åge Jessen, Ingemanns Allé 175, C, 6700 Esbjerg, telefon (aften) 05 - 13 54.81. Sidste frist for tilmelding er den 1. maj 1979.

Sidste frist

For 5. gang indbyder Esbjerg Firma Idræt og Esbjerg atletikafdeling i samarbejde med dagbladet Vestkysten til Vestkystløbet, som afvikles søndag den 20. maj.

Vestkystløbet har udviklet sig til at være Danmarks 3. største motionsløb med ca. 4.000 deltagere. Distancen er på 9,5 km, og den skal gennemføres indenfor 2 timer.

Ønsker man yderligere oplysninger om arrangementet kan det fås

*Bliv ikke fede!
Hold vægten nede!*



-vær med i

Vestkystløbet
søndag den 20. maj

Arrangør:
ESBJERG ATLETIKFORENING • ESBJERG FIRMAIDRÆT • DAGBLADET VESTKYSTEN
Sponsor: VARDØ BANK • DAGBLADET VESTKYSTEN

Kursussæsonen nærmer sig sin afslutning, men der er endnu mulighed for at komme med, og endda på et af DFIFs mest populære kurser.

Den 18.–20. maj afholdes et familiemotionskursus I, hvor formålet er lagt an på samværet, suppleret med orientering og aktiv medvirken i de forskellige motionsaktiviteter.

Tilmelding på de udsendte kursusprogrammer, men senest tirsdag den 1. maj 1979 til forbundskontoret.

Sønderborg Firma Sport har fået egen idrætshal

I forbindelse med opførelsen af SFS-hallen i Sønderborg, har vi haft en samtale med hallens formand *Chr. Lauritzen*.

Lørdag den 24. februar 1979 kunne Sønderborg firma Sports medlemmer officielt holde indvielsesfest i den nye smukke SFS-hal. Omkring 200 personer havde en festlig aften med både god mad og god musik fra Bjørn & Okay samt en masse godt humør, som alle havde medbragt. Aftenen var en slags »kvittering« for det store arbejde, der er præsteret gennem årene for at skaffe midler til hallen.

Men tilbage til begyndelsen. Den 23. marts afholdtes et ekstraordinært repræsentantskabsmøde, hvor man besluttede at oprette en byggefond med *Jørn Agdrup* som formand. Vi havde planer om: a) egne baner, b) klubhus, eller det helt uopnåelige c) egen hal.

Det var jo vældig højtravende, og

vi havde også et uofficielt slogan, der med den inflation, vi har nu, ikke lyder af så meget: 50.000 kr. i 1975. Det var mange penge, syntes vi, dengang. Der blev afholdt loppemarked, som indbragte 10.000 kr. Vi var lidt skuffet over, at det ikke gav mere. Senere har vi afholdt flere loppemarkeder, og det skal nævnes, at det »bedste« gav ca. 53.000 kr. i overskud, men vi havde også 55 hjælpere at støtte os til. Så skulle der arrangeres bankospil – og det blev der. På restaurant Katrinelund startede vi den 3. maj 1971 på en serie bankospil, der fortsat kører! – Hver mandag – ca. 40 uger pr. år. Serien har været afbrudt af enkelte store spil med ca. 1.000 deltagere.

Gennem årene har medlemmerne måttet bidrage med et fast beløb til byggefonden, og en årlig tradition har også været et lodseddelsalg i november måned. Af sportslige aktiviteter har vi fire á stævner, bymesterskaber i flere forskellige idrætsgrene, Handelsbank-Cup, hvor overskuddet altid går til byggefonden.

Da vi på disse måder havde skrabt et betydeligt beløb sammen, »forstærkede« vi vore samtaler med Sønderborg kommune. I den forbindelse skal nævnes, at vi har ført virkelig mange forhandlinger med kommunen, men her skal i samme åndedræt nævnes, at forhandlingerne har været ført på en fair måde, og det skal understreges, at vi er blevet positivt

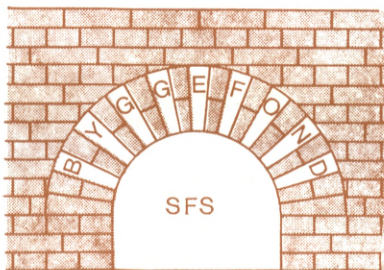


SFS-hallens formand, Chr. Lauritzen

behandlet i hele vort projekt. Selv om det til tider kunne se temmelig uoverskueligt ud, var viljen til en løsning hele tiden til stede, og løsningen kom fra borgmester Harry Christensen selv, der tilbød: Vi bygger omklædningsfaciliteter – I bygger hal med cafeteria, mødelokaler m.v.

Så kom der skred i sagerne. Det skal lige nævnes, at den selvejende institution SFS-hallen blev stiftet den 7.12.76, efter at der forud havde været afholdt et ekstraordinært repræsentantskabsmøde, hvor man vedtog at lade byggefondens midler 800.000 kr. overgå til den selvejende institution. Der blev afholdt licitation, og vi fik byggeriet startet.

Den 30. juni kunne vi holde rejsegilde, og efter vores opfattelse er det det mest regnfulde gilde, der er holdt, i hvert fald i Sønderborg. Men



det lunede alligevel, da Handelsbanken overrakte en check på 25.000 kr. Foruden halarealet er der cafeteria, mødelokale (nu billardlokale), 2 kontorer, samt køkken, depotrum, garderobe, hall og toiletter heraf 1 handicaptoilet. Halgulvet er et kapitel for sig, men resultatet blev, at vi valgte Pulastic (samme gulv som hal-B i Herning), og vi har ikke fortrudt. Kommunens andel har givet 6 omklædningsrum, hvor der til de 2 desuden er bygget sauna, som benyttes meget. Til udendørs formål, men med mulighed for benyttelse til indendørs, er der 4 omklædningsrum, samt 2 dommerrum og 4 publikumstoaletter. Ialt 340 kvm omklædningsrum.

Den 18. november kunne vi så endelig tage hallen i brug, og der blev kørt på fra starten. Vi kontaktede andre foreninger samt diverse skoler foruden SFS tog sig af alle aftentimerne. Der er afholdt stævner, startet march, afholdt bankospil, men helt færdig var hallen jo fortsat ikke.

Den 2. december kunne vi omsider overse det meste, og denne dag afholdt vi en officiel reception, hvor vi igen blev »begavet« i rigt mål. Fra

Den Danske Bank modtog vi et billardbord (hel-match) og fra Sydbank en check på 20.000 kr. samt mange andre dejlige ting. Da billarbordet var stillet op, kom der en god gænge i billardudvalget, og nu dystes der på livet løs omkring det grønne klæde.

Langt de fleste week-ends har været lejet ud i den forløbne tid, men et enkelt »hul« fandt vi da, det blev lørdag den 24. februar, hvor vi så kunne fejre vor indvielsesfest, som nævnt i indledningen. Det skulle betragtes som sidste led i kæden af arrangementer i forbindelse med byggeriet.

– *Hvordan så med økonomien?*

– Det er et meget relevant spørgsmål, understreger Chr. Lauritzen, vi har i hvert fald grublet mange timer og ført mangan en diskussion over dette emne. Vi har præsteret en egenkapital på ca. 1,5 mill. kr., og i den forbindelse har vi modtaget et meget stort beløb (100.000 kr.) fra Mads Clausens fond (Danfoss). Endvidere skal nævnes et tipstilskud på 60.000 kr. samt et 10-årigt rentefrit lån fra DFIF på 40.000 kr. Så har vi solgt »mursten« for ca. 50.000 kr., og endvidere er der reklamer i hal-

len, hvor vi regner med at få en årsindtægt på ca. 40.000 kr. Hallejen har indtil nu været på 125 kr. pr. time og lejen for birum (billard og møder) udgør 80 kr. pr. time. Der vil dog ske en hvis regulering af disse beløb i den kommende sæson.

Konklusionen af hele arbejdet med hallen er efter vor opfattelse, oplyser Chr. Lauritzen, at alle anstrengelser er »givet godt ud«, vi har fået Sønderborgs flotteste hal, og vi føler, at vi har præsteret noget – ikke mindst for firmasportens udøvere, men også for alle øvrige benytttere af hallen.

– *Så slappes der vel af nu?*

– Nej, det gør der ikke! – Vore planer ligger parat med »stiplede« linier. Langs med den ene side af hallen skal der etableres skydebaner i kælderen og keglebaner oven over disse.

Byggefonden og byggefondens støtteforening kører med fuld fart »derudad«, og hvem ved, hvornår næste spadestik tages, slutter hallens dynamiske formand Chr. Lauritzen!

Herunder ses SFS-hallen i Sønderborg



Hvorfor cykler man?

Cyklen blev opfundet i begyndelsen af 1800-tallet og betød et kolossalt fremskridt for menneskets mobilitet. Man kan gå 6–7 km i timen i skarpt trav, men med cyklen øgedes kroppens hastighed til omkring 20 km i timen stadigvæk kun med kroppens egen kraft som fremdriftsmiddel.

De første cykler var de såkaldte »Væltepeter'e« med et stort hjul foran og et lille hjul bagtil. Man sad over eller lige bagved det store hjul hvorpå pedalerne var monteret. Det krævede mange kræfter at dreje dette store hjul rundt, og farligt var det også at svæve så højt over jorden, som man gjorde det på en »Væltepeter«.

I starten var det kun de modige mænd som cyklede – det var i hvert fald ikke damet.

Cyklen har selvfølgelig gennemgået en stor udvikling, men består dog stadig af to hjul, en sadel og pedaler, omend alverdens moderne

finesser har gjort det en del nemmere at drive instrumentet fremad. Cyklen har haft forskellig betydning i samfundet – fra at være et modelune hos fine herrer til at konkurrere på blev cyklen i 1920–30 allemandseje og anvendt som et praktisk og billigt transportmiddel. Især under krigen, da man hverken kunne få benzin eller dæk til bilerne, tog cykling et kæmpeopsving.

Efterhånden som bilismen har vundet større indpas i befolkningen, er cyklen reduceret til at være dels et transportmiddel for børn dels et redskab til at dyrke konkurrencesport eller motion.

Cykelsporten har altid været en yndet sport i Danmark, da vores landskabelige udformning er særdeles velegnet for denne sport.

Cyklen som praktisk transportmiddel og som et dejligt og sundt motionsredskab har i de senere år igen fået en stedse stigende betydning. Hvis vi her ser bort fra det praktiske formål at transportere sig selv relativt hurtigt og i hvert fald billigt til og fra arbejdet og koncentrerer os om cyklen som motionsredskab, kan man sige, at der næppe findes nogen motionsport, der er så velegnet for alle grupper i samfundet.

Hvordan cykler man?

Cyklen drives frem ved hjælp af musklernes arbejde i benene. Bevæ-

gelserne foregår i hoftelod, knæled og fodled. Hofteloddet bevæges fra bøjning til strækning ved hjælp af musklerne på bagdelen, knæet bevæges fra bøjet til strakt stilling af musklerne på låret, og fodledet presses nedad i en strækning af musklerne på bagsiden af underbenet. Disse tre muskelgrupper er af en meget væsentlig betydning for menneskekroppens funktion, da næsten alle vore arbejdsfunktioner er betinget af stærke muskler i underkroppen.

Disse muskler er ligeledes den væsentligste del af venepumpen, som sikrer hele underkroppens blodcirkulation. Det er af allerstørste vigtighed at bruge venepumpemuskulaturen mest muligt, da vi en meget stor del af vores tid sidder stille – både på arbejdet, i bilen og foran fjernsynet.



Konditionstræning

Cykeltræning er velegnet til konditionstræning, hvor formålet er at øge pulsen meget. Ved cykeltræning kan man meget let variere arbejdsbelastningen ved at øge eller mindske hastigheden eller ved at vælge mere eller mindre kuperet terræn at køre i. Vil man gerne vide noget om, hvor stor belastning kroppen udsættes for, kan man på en ergometercykel indstille modstanden på omdrejning-



gen og ved en given hastighed måle pulsstigningen over en periode på 5-6 min.

Med disse målinger kan man finde frem til personens kondital.

Er det ikke konditionstræning man ønsker, kan man styrketræne musklerne i benene i et mere roligt tempo. Cykling har den fordel, at kropsvægten hviler på sadlen, så man kan træne musklerne uden at overbelaste leddene. Cykling er derfor en udmærket træning for mennesker med ledlidelser.

Cykling og rygsøjlels krumninger

At cykle er sundt for kroppen på næsten alle områder – en undtagelse er ryggen. På de moderne, lave racer-cykler indtager man en stærkt foroverbøjet stilling, som giver en meget belastende krumning i lænderyg-søjlen.



Det er jo meget svært at påvirke et modelune som disse cykler, jeg ville langt foretrække de gammeldags cykler, hvor man indtager en mere oprejst stilling i ryggen.

Ved konkurrencecykling må man selvfølgelig acceptere den sammenkrummede stilling, da man herved mindsker kroppens luftmodstand, men til almindelig motionscykling er det meget sundere at rette sig op på cyklen, så lænden rettes ud. Herved

bliver der også meget bedre plads til åndedrætsorganerne.

Den bedste indstilling af sadlens højde er den, hvor knæene strækkes næsten helt ud under kørslen.

Såfremt I ønsker at læse lidt mere om cykeltræning, vil jeg anbefale Jer at finde »Firmaidræt« nr. 6/78 frem og her læse artiklen af John Olufsen: »Cykling er skøn motion«.

Bente Dahl



Til håndboldstævne i Odense den 24. maj 1959

Det på repræsentantskabsmødet nedsatte udvalg, der skulle undersøge mulighederne for også at lade håndboldspillet »komme frem i lyset« indenfor Dansk Firmaidræts Forbund, er nået så langt, at man har sikret sig baner i passende antal søndag den 24. maj i Odense. – Et naturligt sted at starte, ikke mindst da N. Chr. Thomsen, der er primus motor i denne sag, bor i denne by.

Det varer næppe længe, før lokalorganisationerne hører nyt om denne sag, og det vil sikkert fremme sagen, om de interesserede by-organisationer allerede nu vil sætte sig i forbindelse med N. Chr. Thomsen og meddele ham, at man har hold – såvel herre som/eller damehold – der vil være interesseret i at deltage. Som vedtaget på repræsentantskabsmødet vil deltagelsen i dette håndboldarrangement i hvert fald i år ske helt

**Det skrev
Dansk
Firmaidræt
for 20 år
siden...**

på de deltagende holds (eller deres organisations) egen regning – men dette bør ikke holde nogen tilbage – thi i så fald bør man minde om, at på samme måde startede man i sin tid i både fodbold og bordtennis inden for DFIF!

Der er ingen tvivl om, at blev et sådant arrangement – DFIFs landsmesterskaber i håndbold – fremover en tilbagevendende begivenhed, ville dette være et godt incitament for

det lokale håndboldarbejde (der naturligvis fortsat skal og må være det væsentlige!), især hvis de lokale turneringer kunne lægges således til rette, at det blev vinderholdene, der gik videre til slutkampene om årets DFIF-mesterskaber.

PS! Det kan nævnes, at både herre- og damerækken ved stævnet vandtes af Landmandsbanken (nu Den Danske Bank) fra KFIU.

Der deltog 12 herrehold og 8 damehold i stævnet, der omfattede 35 kampe. Der spillede om pokaler ud-sat af Odense Kamgarnsfabrik og Crome & Goldschmidt.



Elselskabet ELRO

Randers, udsatte i anledning af sit 25 års jubilæum to smukke pokaler til Randers Firmasport. Den ene pokal skal bruges som lederpokal, der skal uddeles første gang på repræsentantskabsmødet i maj måned. Den anden pokal er efter ønske blevet udsat som vandrepokal i Randers Firmasports damemesterrække i håndbold, men da der i forvejen kæmpes om en vandrepokal i denne række, varer det nogle år, inden Elros flotte pokal bliver uddelt første gang.

Freddy Larsen,

portør i Roskilde, kan også lide at tegne. Hans tegninger pryder således måned efter måned forsiden af Roskilde Firmaidræts medlemsblad, Fritid Firmaidræt. En prøve på hans gode streg kan ses her:



Vor egen skyld

Formanden for Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund, *Aage Johansen*, har i sidste nummer af DJIF Fritid følgende betragtning: »Der er lyseslukkere nok i vort lille land. Mange ejer en særlig evne til netop at trække de uheldige småting frem, for sammen med en del sure opstød at gøre dem til fællesnævner for noget generelt.

Heldigvis ser det ikke ud til, at vi er belempret med sådanne typer blandt vore ledere, og det er nok en af de væsentligste grunde til, at DJIF kører godt. Har vi enkelte, der måske er lidt mere passive end gennemsnittet, er det sikkert vor egen skyld. Vi gør ikke nok for at få dem motiveret.«

Skeptiker overbevist

Ved aftenfesten i anledning af Kalundborg Firma Sports 10 års jubilæum talte bl.a. formanden for Kalundborg Idræts Union, *Per Jensen*, som omtalte den skepsis, der var blevet udtalt fra de øvrige idrætsforeningers side, da KFS blev stiftet. Man havde været nervøse for, at KFS skulle forsøge at dyrke topidræt – en skepsis, der senere er blevet gjort til skamme. Per Jensen hyldede det initiativ, der var gjort af KFS for at udbygge samværet såvel på arbejdspladserne som inden for familien. Han hilste også med tilfredshed, at KFS nu forsøgte at udbygge det nordiske samarbejde mellem venskabsbyerne, bl.a. på grundlag af den forestående cykellandskamp.

Leif Frederiksen,

formand for Vejen og Omegns Firmasport, har fået VOFS lederpokal. Han har ganske vist kun været formand for sammenslutningen i et år, men har dog tidligere været med i fodboldudvalget. En væsentlig grund til, at Leif Frederiksen fik pokalen, var, at han trådte til, da VOFS sidste år havde brug for en ny formand i en akut situation.

Falsk varebetegnelse

Det kan vist betegnes som falsk varebetegnelse, når Frederikshavn Firma Klubbers badmintonafdeling indby-

set
bag
fra

der til Sodavandsfest og et sted i indbydelsen anfører følgende:

»Samtlige genstande koster 6 kr. og 80 kr. for 1/2 fl. akvavit. Rødvin Cardinal, hvidvin Le Regent 40 kr 1/1 flaske.

Erna Rahbek,

Knud Erik Pedersen, Ole Østrup, Frithiof Rossen og Herluf Andersen, alle i den danske bueskytteelite, var instruktører, da Dansk Bueskytte Forbund kaldte til trænerkursus 1 i Ringkøbing, hvor Firmaidrættens Bueskytte Klub var arrangør.

Trænerkurset havde deltagelse af 25 bueskytter fra flere vestjyske klubber, og når et af specialforbundene under Dansk Idræts-Forbund beder firmaidrætten om at være arrangør, skyldes det naturligvis først og fremmest, at Firmaidrættens Bueskytte Klub Ringkøbing er med i DBF, men også den kendsgerning, at firmaidrætten stillede med halvdele af kursusdeltagerne

Arne Lampe

Horsens, blev valgt som formand for Firmaernes Idræts-Forbunds håndboldudvalg på repræsentantskabsmødet, men knapt havde han indtaget formandsposten, før han stak af til udlandet på en kompineret ferie- og studietur. Han blev væk i 5 uger, men han havde også valgt sig et mål af de mere sjældne, nemlig CUBA.